

[Poul Hartling.]

alle, når faget bliver obligatorisk. Hvad den første betingelse angår: at læreren skal have medlemskab i folkekirken, er den blevet administreret forskelligt rundt omkring i landet. Der har været lærere uden for folkekirken, der med myndighedernes viden og billigelse har undervist i dette fag og har gjort det loyalt og tilfredsstillende, men der kan også være tilfælde, hvor en lærer er uden for folkekirken, fordi han står i et klart modsætningsforhold til denne kirke; han vil næppe ønske at overtage undervisningen i faget, da det stadig væk som nævnt forudsætter, at undervisningen skal være i overensstemmelse med folkekirkens lære, og hvis han står uden for folkekirken og står i en erklæret modsætning til den, kan han ikke siges at opfylde betingelserne i folkeskolelovens § 23.

Det har været vigtigt for venstre at understrege, at skolen er forældrenes skole, og at det til syvende og sidst ligger i de lokale myndigheders hånd at administrere ansættelse og fagtildeling. Folkekirkens medlemmer, som stadig er det helt overvejende flertal her i landet, må kunne være sikre på, at undervisningen i kristendoms-kundskab foregår efter lovens bestemmelser, og det forhold, at faget bliver obligatorisk kundskabsfag på seminarierne, kan ikke gøre indgreb heri og giver heller ikke undervisningsministeriet ret til at gøre indgreb i den lokale administration.

Jeg lykønsker undervisningsministeren og ministeriet med det arbejde, der er gjort her, og som nu er ved at være fuldført. Det er vel, alt taget i betragtning, den vigtigste lov, som bliver gennemført i denne samling. Der ligger et stort arbejde efter lovens vedtagelse i retning af at udarbejde studieplaner og bekendtgørelser i overensstemmelse med loven. Jeg ønsker for det lille, snævre udvalg af kompetente folk, som skal udarbejde dette, og jeg ønsker for den minister, som skal udstede bekendtgørelsen, at de må have visdom og fasthed og frisind til at gøre det på en heldig og god måde.

De betragtninger, jeg gjorde gældende ved de to førstebehandlinger, henholdsvis den 31. maj 1965 og den 9. november 1965, er imødekommet i så høj grad, at jeg på venstres vegne kan anbefale, at man stem-

mer for lovforslagene med de ændringer, som er foreslået af ministeren og tiltrådt af udvalget.

Edv. Jensen: Også jeg glæder mig over, at vi i udvalget har kunnet nå frem til at afgive en enstemmig betænkning om de to foreliggende lovforslag.

Læreruddannelseslovforslaget giver vel ikke den gennemgribende ændring af læreruddannelsen, som nogle måske havde ønsket og ventet. Det bygger på 1954-loven og fører den å jour med hensyn til den udvikling, der siden da har fundet sted. Hvorvidt den nye lov som den gamle kan stå ved magt i 12 år, er der ingen, der kan vide på dette tidspunkt; men jeg vil mene, at den er en så elastisk ramme omkring læreruddannelsen, at den kan give plads for liv og vækst i hvert fald nogle år ud i fremtiden.

Man kan sige, at lovforslaget er præget på én gang af fasthed og smidighed. Ved fastheden tænker jeg på de skærpede adgangsbetingelser til selve uddannelsen på seminariet og på, at der bliver holdt prøve i flere fag; hvilket betyder, at man vågent følger de studerende og kontrollerer, hvad de får ud af undervisningen og af de frie studier. Som jeg sagde ved første behandling, er det rimeligt, at de stadig friere studieformer ved seminarierne følges op af en efterprøvning af de resultater, der opnås. Ved smidigheden tænker jeg på de frie forhold, under hvilke man studerer de sidste seminarieår. Læreruddannelsen får derved mere præg af studium end af skolegang, og det er kun godt. Det pligtige timetal for de sidste årgange reduceres betydeligt, ligesom fagenes antal formindskes lidt. Derved bliver der mere tid til linjefagene, som man frit kan vælge under hensyn til det pågældende seminariums tilbud.

Alt dette er ikke noget nyt, men lovforslaget beforder effektivt noget, der er i gang. Med det smidige kan man også tænke på de variable undervisningsformer. Begrebet „det musiske“ har været stærkt fremme i forhandlingerne. Det må anses for meget værdifuldt, om lærerne er i stand til at gøre brug af det musiske; nu åbnes i hvert fald dørene for det.

Lovforslaget betyder også en forenkling